

Když se zmínil o mém agentovi, úsměv mi na chvíli povolil, ale hned jsem se ovládla. „Nevím, jestli bych řekl tvář století, ale rozhodně je to lepší než potem prosycená párty v domě bratrstva.“

Napila jsem se šampaňského a prohlédla si zahradu. Zrovna jsme pořádali koktejlovou párty na zakončení léta pro Jacoba Forda, věhlasný luxusní obchodník, který před více než padesáti lety založil Jordanův děda.

Jordan mi umožnil prorazit jako modelka, když mě před čtyřmi roky vybral za ambasadorku obchodu. Díky velikosti a úspěchu téhle jediné kampaně se mi otevřelo víc dveří než za dva roky castingů a malých zakázek. Za svou kariéru vděčím jemu a Jacobu Fordovi.

Na dnešní večírek pronajal nádhernou střešní zahrádku. Nápoje tekly proudem, sluníčko svítilo a polovina hostů na nás zírala a diskrétně nebo ne až tak diskrétně si šuškala s rukama před pusou. Jordan měl pravdu. Někteří z nich mě rozhodně chtěli zabít.

Modeling byl kruté odvětví. Moje rostoucí sláva během posledních několika let, společně s mým zasnoubením s jedním z nejžádanějších svobodných mužů v New Yorku, mi u mnoha kolegyně moc přízně nezískala. Měla jsem málo kamarádů a *opravdových* přátel ještě méně.

Tak to prostě bylo, ale občas se mi stýskalo po životě, který bych vedla, kdybych nebyla tolik na očích.

„Ou.“ Jordan se narovnal. „Blíží se neřízená střela. Připrav se, nebo tě rozmetá na kusy.“

Moje chvilková melancholie praskla jako jedna z bublinek v mém drinku. Zadusila jsem další zasmání, přestože jsem se Jordanovou radou řídila a připravila se na náraz.

Nezkrotná Orla Fordová totiž nebyla k smíchu. Jordan sice byl generálním ředitelem společnosti Jacob Ford, ovšem jeho babička byla většinovou akcionářkou a matriarchou rodiny. Klan Fordů řídila ze svého sídla na Rhode Islandu a její schopnost podřídít své vůli půlku Manhattanu ze vzdálenosti více než tří set kilometrů byla důkazem síly jejího charakteru.

„Vy tenhle večírek pořádáte, že?“ zeptala se, když k nám přistoupila. Tato elegantní osmdesátitýletá dáma vypadala v květinovém kostýmku a se svým typickým náhrdelníkem s diamanty a smaragdy velice stylově, avšak zblízka vypadala vyčerpaně. Měla propadlé tváře a nepatrně se jí třáslы ruce.

Přesto stála vzpřímeně a hrdě, s přimhouřenýma očima čekala na naši odpověď.

„Ano, babičko,“ řekl Jordan a po legraci nebylo ani stopy.

„Tak proč se tu chichotáte v koutě jako školáci a nevěnujete se místo toho hostům?“ Orla mlaskla jazykem. „Jsou tu Dante a Vivian Russoovi. Je tu Stella Alonsová. Jděte se zapojit do konverzace. Teď jste zasnoubení – na manželské radovánky budete mít spoustu času později.“

Rozpálily se mi tváře, když jsem si všimla toho vědoucího tónu, který použila při označení „manželské radovánky“. Jordan odložil drink na nedaleký stůl a odběhl. Chtěla jsem se vydat za ním, ale jeho babička mě zastavila, když mi položila ruku na paži.

„Ty ne, drahá. Ještě ne.“ Přejela mě zkoumavým pohledem. „Vypadáš nádherně.“

„Děkuju,“ odpověděla jsem potěšeně. Orla skládala komplimenty jen zřídka, takže jsem její pochvalu nebrala na lehkou váhu.

Vzala jsem si vzdušné šafránově žluté minišaty